

som baade fra Regeringens og Tingets Side gjorde sig saa stærkt gældende her i Efteraaret.

Meyer: Det ærede Medlem, som nylig talte, har været saa elskværdig at give mig Anledning til at tale imod ham, fordi det forekommer mig, at det er ganske urimeligt, at man, naar der er Tale om at spare, hvad vi jo i og for sig alle ville være med til, vil søge at spare paa Konti, hvor det virkelig kan være til Skade for den Kultur her i Landet, som vi alle ønske at fremme. Den Kommission, som skal ned sættes for at gennemføre Besparelser paa Finansloven, vil det ærede Medlem neppe faa til at spare paa disse Omraader, det vil blive paa ganske andre. Der findes paa Finansloven adskillige Omraader, hvor der kunde spares, men ved at foretage Besparelser, der kunde blive til Skade for Musikken, for Kunstens Liv overhovedet, vilde man jo stemple sig som moderne Barbarer. Jeg kan altsaa, ligesom den ærede Ordfører (J. C. Christensen), ikke erkende, at dette er en unyttig Bevilling, som det ærede Medlem, der nys talte, kaldte den, thi Nytte og Unytte kan dog ikke maales ud fra det Synspunkt, at alt, hvad der skaber materielle Goder, er nyttigt, og alt, hvad der er af aandelig Værdi, er mindre nyttigt eller unyttigt. Jeg tror aldeles heller ikke, at det ærede Medlem, som nys talte, vil hævde denne Definition. Han vil dog ikke kunne nægte, at Musik er overordentlig nyttig; den har sikkert ogsaa mange Gange glædet ham. (Afbrydelse). Jo, det er jeg aldeles overbevist om, derfor tror jeg, at han ogsaa ved nærmere Eftertanke vil komme til det Resultat, at det klogeste vil være ikke at stille Forslag om at stryge disse 500 Kr.

Som Supplement til, hvad den ærede Ordfører sagde, skal jeg gøre opmærksom paa, at denne jydsk Kammermusikforening er en Filial af den københavnske, dens Leder er Kapelmusikus Borup, der med ikke ringe personlig Opofrelse har gjort et meget betydeligt Arbejde for at skaffe Musikken Fremgang i de jydsk Byer. Det forbavser mig derfor unægteligt, at der i Mindretallet findes 3 Jyder. Vi Københavnerne beskyldes gerne for at være mindre velvilligt stemte overfor de Bevillinger, som skulle komme andre Landsdele til gode, men vi have aldrig nogen Sinde vist, at vi ikke undte Folk udenfor København de Goder, som vi virkelig ansaa for værdifulde, og vi vilde

netop sætte megen Pris paa, om Tinget, paa Trods af de 3 Herrer Jyder, vil vedtage denne Bevilling, saaledes som den er foreslaaet paa Finansloven.

Der bliver sagt, at det er et farligt Præcedens at komme ind paa, fordi man kan risikere, at der kommer Andragender om Bevillinger til andre Byer. Ja, hvorfor ikke! Disse Folk ere meget beskedne i deres Krav. De begynde med de jydsk Byer, men ville naturligtvis senere prøve paa at lade andre Landsdele nyde godt deraf. Jeg ser ikke, at Summen er saa anmassende, at det kan gøre os betænkelige. Bevillinger, som ville komme andre Landsdele til gode, ville ikke skade vort Budget, det vil tværtimod paa andre Maader bidrage til at gavne Landet i aandelig Henseende. Der bør altsaa ikke være Tale om at stryge disse 500 Kr. Jeg appellerer til Tingets Medlemmer, som jeg er vis paa gerne ville yde Bidrag til noget virkelig godt. Jydsk Kammermusikforening har vist sig at yde noget godt, den har udvidet sin Virksomhed ogsaa til Højskoleeleverne; overalt, hvor den virker, har den givet de fattige Adgang til at nyde godt af Musikken, ligesom man har gjort her inde i København (Afbrydelse). Jo, man har i Almindelighed gjort det. Jeg nævner, at man i København har foranstaltet Arbejderkoncerter, der ogsaa støttes af Kommunen og Staten, og hvor netop de brede Lag have den Glæde at høre den bedste Musik, som findes. Og er noget vel for godt for de fattige? Nej, det Standpunkt er forladt for længe siden; den fattige, som ikke har Raad til at købe sin Billet, har samme Ret som alle andre til at nyde denne Glæde; og hvad Virkningen deraf angaar, da vover jeg at paa-staa, at intet forædler Befolkningen mere end Adgangen til at høre Musik. Musikken har en saadan Indflydelse paa Befolkningens hele Liv, at det ikke gaar an at stille den i Skygge, men at den absolut fortjener Støtte fra Lovgivningsmagtens Side. Derfor foreslaar jeg ikke at følge Mindretallets Forslag, men yde den foreslaaede Bevilling til Musikken Fremme ogsaa i Jylland og ikke frygte for de Konsekvenser, som ville følge deraf, og som ikke ville blive værre, end at en fornuftig Statshusholdning meget vel vil kunne overkomme dem.

Sabroe: Jeg vil gerne gøre et Par Bemærkninger i Anledning af den sidste ærede Talers Omtale af Jydsk Kammermusikforening. Jeg kan ikke indrømme,